

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116202667
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116202667.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcu: P. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XX, K. K., v konaní právne zastúpený JUDr. Petrom Škrabákom, advokát, AK so sídlom Skuteckého 30, Banská Bystrica, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT SLOVAKIA, spol. s r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/40/2016 - 73 zo dňa 26. 02. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/40/2016 - 73 zo dňa 26. 02. 2019 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) prvým výrokom určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23. 01. 2012 je absolútne neplatná. Druhou a treťou výrokovou vetou súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti predmetného rozhodnutia súd uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23. 01. 2012 je absolútne neplatná. Neplatnosť predmetnej zmluvy odôvodnil tým, že žalobca zaslal žalovanému žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru dňa 18. 01. 2012, kedy ju aj podpísal a na základe predtlačenej pokyny „nevypĺňajte“ nevyplnil čl. 6 predmetnej žiadosti. Žalovaný predmetnú listinu podpísal dňa 23. 01. 2012 a v čl. 6 doplnil údaje, ktoré odporujú údajom uvedeným v čl. 5, pričom sa jedná konkrétne o inú výšku RPMN. Žalobcom podpísaná listina zo dňa 08. 01. 2012 mala byť žiadosťou o poskytnutie úveru a dňa 23. 01. 2012 malo dôjsť zo strany žalovaného k akceptácii tejto žiadosti, avšak žalovaný neakceptoval žiadosť žalobcu v takom znení, ako mu bola doručená, ale zmenil navrhované údaje. Súd prvej inštancie ďalej po vykonaní dokazovania a prejednávania veci predchádzajúcom priebehu konania už rozhodol rozsudkom zo dňa 06. 09. 2016, ktorý však bol v dôsledku podaného odvolania uznesením krajského súdu č. k. 14Co/65/2017 - 51 zo dňa 12. 06. 2018 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V predmetnom uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, bol vyslovený i právny názor v otázke, že spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to s poukazom

na zákon č. 129/2010 Z. z. ako „lex specialis“. S prihliadnutím na vyslovený právny názor odvolacieho súdu súd prvej inštancie v ďalšom konaní vec prejednal, vykonal dokazovanie a následne vec právne posúdil podľa ust. § 52, § 53 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 39 OZ, § 40, § 43 a § 44 OZ. V odôvodnení uviedol, že predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú a na daný právny vzťah aplikoval i ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. v platnom znení ku dňu 23. 01. 2012. Z predloženej žiadosti/zmluvy o poskytnutie úveru mal súd preukázané, že žalobca so žalovaným chceli uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže predmetom zmluvy malo byť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru s poukazom na § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo strany žalobcu, ani zo strany žalovaného zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme predložená nebola, a preto mal súd za to, že predmetná zmluva je neplatná pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 46 ods. 1 OZ, ako aj § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Žiadosť podaná žalobcom, ktorú žalovaný označil aj za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy a zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body, okrem bodu 6. predmetnej žiadosti a žalobca ako dlžník tak bod 6. nemohol vyplniť pri podávaní žiadosti. Žalovaný až následne bod 6. vyplnil, pričom žalovaný svojvoľne uviedol iné údaje ako žalobca v bode 5., ako napr. rozdielnu ročnú percentuálnu mieru nákladov, ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania a týmto konaním žalovaný zmenil obsah zmluvy. Súd teda považoval konanie žalovaného ako veriteľa nie za prijatie návrhu, ale za nový návrh. V konaní tak súd nemal preukázané, že písomný návrh - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v znení podľa bodu 5., ktorý vyplnil žalobca ako dlžník, bol prijatý žalovaným ako veriteľom. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny v zmysle § 44 ods. 2 OZ je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Navyše súd konštatoval, že formulár žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., pričom sa súd už bližšie nezaoberal absenciou náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže súd dospel k záveru že v danom prípade ide o zmluvu o úvere, ktorá nie je platná pre nedodržanie písomnej formy. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, pričom uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda v celom rozsahu. Záver o nedohodnutí RPMN napadol žalobca z dôvodu, že súd v prvom rade ani nezodôvodnil, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že nedošlo k dohode o výške RPMN a vychádzal tak zo záveru, že uzavretá zmluva obsahuje rozdielny údaj o RPMN medzi bodom 5 a bodom 6 zmluvy o revolvingovom úvere, a teda ide o nový návrh na uzavretie zmluvy. Závery súdu sú však podľa názoru žalovaného v rozpore so zákonom, pretože RPMN sa nedohaduje, čiže nie je to údaj, na ktorom sa strany majú dohodnúť. Nemôže preto nastať ani situácia, kedy by tento údaj chýbal - absentoval z dôvodu, že nedošlo k dohode o ňom, alebo by mohol byť rozdielny, a teda by nedošlo o dohode o ňom. Zároveň uviedol, že žiadny zákon ani nepredpokladá, že pôjde o údaj dohadovaný stranami. Poukázal žalovaný na ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z. z., prílohu č. 1 k uvedenému zákonu a uviedol, že zákon určuje iba to, kedy sa tento údaj má vypočítať - v čase uzavretia zmluvy o úvere (a nie napríklad v čase podania žiadosti o úver, čo sa súd mylne domnieval, ak vychádzal z toho, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o RPMN. Ďalej uviedol, že náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ ide o údaj RPMN a o to, na základe čoho a kedy má byť určený, je formulovaná v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, podľa ktorého zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. I úijné právo teda jednoznačne určuje okamih, kedy a ako sa má určiť hodnota RPMN. V ďalšom obsahu namietal, že záver súdu o nedodržaní písomnej formy zmluvy je založený na závere, ktorý nie je jednotne prijatý ani súdnou praxou, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29. 06. 2016 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/60/2017 - 74 zo dňa 31. 05. 2017. Vzhľadom na uvedené dôvody žalovaný zastáva názor, že sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

3. K odvolaniu žalovaného sa dňa 20. 05. 2019 vyjadril žalobca. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobe vyhovel z dôvodu, že zmluva o úvere je absolútne neplatná. Žalovaný vo svojom odvolaní uvádza úvahy o tom, kedy by malo a mohlo dôjsť k dohode o výške RPMN, opomína

však podstatu veci, t. j. fakt, že žalobca podpísal iba návrh na uzavretie úverovej zmluvy a žalovaný niekoľko dní na to tento návrh zmenil a podpísal a považoval zmluvu o úvere za uzavretú. Zo strany žalobcu teda absentoval súhlasný prejav vôle s protinávrhom žalovaného a zmluva teda nemohla byť uzavretá. S poukazom na uvedený dôvod navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

4. Vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu podané nebolo.

5. V dôsledku podaného odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku I., ako aj v závislých výrokoch o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a dôvodov odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a nie je možné mu vyhovieť. S poukazom na ust. § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za vecne správny ako vo výrokovej časti, tak aj v časti jeho odôvodnenia. Zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Navyše, k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pokiaľ skúmal dôvodnosť a zákonnosť uplatneného nároku žalobcu, správne právne posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako vzťah spotrebiteľský a následne správne venoval pozornosť skúmaniu zmluvných podmienok v kontexte obligatórnych zákonných požiadaviek obsahových náležitostí spotrebiteľského úveru vyplývajúcich z osobitnej právnej úpravy spotrebiteľských údajov. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. vyžaduje pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere obligatórne písomnú formu (§ 9 ods. 1 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch). Samotný kontraktačný proces uzatvárania zmluvy ako výsledku spravidla dvojstranného konsenzu zmluvných strán upravuje Občiansky zákonník vo svojich všeobecných ustanoveniach.

9. Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 10/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

10. Podľa ust. § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

11. Podľa ust. § 43c ods. 1 a 2 vety prvej OZ, ak včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

12. Podľa ust. § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

13. Podľa ust. § 9 ods. 1 veta prvá Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu.

14. Predmetom odvolania, ktoré v prejednávanej veci podal žalovaný, je spochybnenie záveru súdu, podľa ktorého platne k uzavretiu zamýšľanej zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným nedošlo, a to z dôvodu nedodržania zákonom predpísaného postupu (návrh zmluvy od

oferenta - akceptácia návrhu zmluvy bez výhrad, zmien či doplnkov), pričom súd prvej inštancie zmenené a doplnené údaje v bode 6 zmluvy oproti bodu 5 zmluvy, konkrétne v údají o predpokladanej RPMN a RPMN za úver, považoval za nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý podliehal schváleniu a akceptácii žalobcu ako úverového dlžníka. Odvolací súd, reagujúc na konkrétne odvolacie argumenty žalovaného, konštatoval, že nemožno nič namietat' voči odvolacej námietke žalobcu, že údaj o RPMN je údajom vypočítavaným na základe presne špecifikovaného vzorca obsiahnutého v osobitnej právnej norme - Zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom spôsob výpočtu RPMN je taktiež osobitným zákonom stanovený a vymedzený. Je však nutné zdôrazniť, že týmto osobitným zákonom je súčasne údaj o RPMN považovaný za jeden zo základných údajov, ktorý slúži spotrebiteľovi pre jeho informáciu v zásadných otázkach o úvere a je výslovne zákonom, konkrétne ustanovením § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. považovaný za obligatórnu náležitosť každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca vyplnením časti 5 formulára úverovej zmluvy žalovanému len navrhol, aby s ním bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom z ustanovení § 37 ods. 1 a § 43a ods. 1 OZ je zrejmé, že predpokladom platného uzatvorenia zmluvy je dostatočne jasný, určitý, vážny a zrozumiteľný návrh jednej zmluvnej strany (oferenta) a účinné, konkrétne a včasné prijatie návrhu druhou stranou, ktorej je tento návrh určený, a to bez výhrad, zmien či doplnkov v zásadných údajoch. Odvolací súd práve s poukazom na osobitnú právnu úpravu spotrebiteľských úverov, na ktorú v odvolaní poukazuje a ktorou argumentuje i sám žalovaný, zdôrazňuje, že zmluva ako dvostranný konsenzuálny právny dôvod v zmysle ust. § 44 ods. 1 v spojení s ust. § 37 ods. 1 prvej vety OZ je platne uzavretá až okamihom dôjdenia vyjadrenia súhlasu s obsahom návrhu oferentovi. V danom prípade však z hľadiska naplnenia bezpodmienečnej požiadavky zachovania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo všetkých jej obligatórne požadovaných zákonných náležitostiach nemožno prijať záver, že veriteľ návrh na uzavretie zmluvy bez výhrad a doplnkov v zásadných údajoch akceptoval, a to vyplnením časti 6 zmluvy v údajoch o schválenom revolvingovom úvere. Údaje sa rozchádzajú v už konštatovaných častiach, pričom žalobca zmenil údaj o RPMN, ktorý síce nie je dojednávateľným (teda dohodnutým či dohodnuteľným) údajom, ako argumentuje žalobca, ale údajom vypočítaným, pričom ide o zásadnú zmenu pôvodného návrhu žalobcu ako žiadateľa o úver. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je pritom zásadným údajom, vzťahujúcim sa k spotrebiteľskému úveru, ktorý musí byť uvedený zrozumiteľne a pravdivo aj pre priemerného spotrebiteľa a musí byť obsiahnutý v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Navyše, celkom novou náležitosťou a údajom pôvodne v časti 5 (t. j. návrhu na uzavretie úverovej zmluvy) sa nenachádzajúcim, je údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania v predmetnej prejednávanej veci konkrétne uvedený vo výške 9 % ročne. V prejednávanej veci tak až žalovaný ako veriteľ z úveru po vyplnení časti 5 a podpísaní celej žiadosti žiadateľom o úver - t. j. žalobcom doplnil niekoľko dní po podpise návrhu zmluvy žalobcom celkom nový údaj, s ktorým žalobca v čase vyplnenia žiadosti o úver nebol oboznámený, a to vo výške, ktorú žalobca v čase vyplňania žiadosti/zmluvy nemohol poznať a nemohol teda túto výšku ani ovplyvniť.

17. Žalovaný tak bez vedomia a súhlasu žalobcu ako dlžníka z úverovej zmluvy doplnil podstatné obsahové náležitosti zmluvy o úvere až v časti 6 formulára. Jedná sa konkrétne o náležitosť o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne, s ktorou náležitosťou dlžník ako spotrebiteľ nebol oboznámený a nemal možnosť ju akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť a tiež o údaj RPMN, ktorého konečnú hodnotu do zmluvy uviedol veriteľ až následne po podpise návrhu zmluvy dlžníkom, v inom percentuálnom vyjadrení. Preto, pokiaľ boli tieto zásadné údaje do zmluvy dopĺňané až následne po prejave vôle dlžníka, ide o zmenu návrhu, resp. o nový návrh zmluvy, ktorý mal opätovne v rámci kontraktačného mechanizmu podliehať schváleniu druhej zmluvnej strany.

18. Zmluva je v súlade s ust. § 43 ods. 1 OZ uzavretá až okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť a včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť až okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (§ 43 ods. 2 OZ). Pokiaľ tak v čase vyplňania časti 5 formulára žalobca ako žiadateľ úveru (a zároveň spotrebiteľ) nemal k dispozícii všetky obligatórne požadované údaje o úvere, tak ako ich v písomnej podobe a v čase uzatvárania a podpisovania konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovala zákonná úprava, nemožno mať za to, že zmluva o úvere bola uzavretá platne. Záver súdu prvej inštancie vyplývajúci z vykonaného dokazovania a obsiahnutý v prvej výrokovej vete napadnutého rozsudku je s poukazom na uvedené dôvody vecne

správny. Odvolací súd preto odvolaním napadnutý rozsudok postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v meritórnej časti potvrdil ako vecne správny.

19. Odvolací súd preskúmal i správnosť závislého výroku o trovách prvoinštančného konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol druhou výrokovou vetou, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, a to s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v konaní na základe žaloby, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti o revolvingovom úvere, úspešný v celom rozsahu, správne súd prvej inštancie uložil žalovanému ako procesne neúspešnej strane sporu povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %. Keďže odvolací súd v tejto otázke nevezhladol pochybenie v postupe a rozhodnutí súdu prvej inštancie, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil i v závislých výrokoch o trovách konania ako vecne správny.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalovaného žalovaný nebol úspešný ani sčasti, a preto žalobcovi ako procesne úspešnej strane sporu v odvolacom konaní v celom rozsahu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže v prejednávanej veci bol žalobca právne zastúpený zvoleným advokátom a preukázateľne mu v súvislosti s odvolacím konaním vznikli trovy (právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením žalobcu k odvolaniu žalovaného), odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).